

ПРЭЗЫДЭНТУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

СПАДАРУ А.Р.ЛУКАШЭНКА

Ад грамадзяніна РБ Мірончыка І.М.

Адрас: 220082, г. Мінск, в. Прытыцкага 38-19

Шаноўны ПРЭЗЫДЭНТ!

Мне 69 год. Я жыў пад польскай, нямецкай і расейскай акупацыяй. Жонка у мяне украінка, два шурныя - рускія, два сестры, выязненая у Германію пад час вайны там вышла замуж за паяка і цяпер жыве у Варшаве. Мы Мірончыкі каронныя беларусы. Мая радзіма - цяперашні саўгас Гарадзец Шаркаўшчынскага р-на Віцебскай вобласці. Я вымушан быў вучыцца у польскай школе, бо беларускіх у нас не было. Потым я ~~вымушан~~ быў вучыцца у рускай школе і таксама у маіх бацькоў ніхто не пытаўся на якой мове я качу вучыцца, будучы каронным кыхаром свайго дома. Мае бацькі унаследывалі ад сваіх каталіцкую рэлігію, а таму нас аўтаматычна, радзі сваёй нацыянальнай і дзяржаўнай выгады, пісалі ~~на~~ паякамі. Дзьве мае родныя сестры па дакументах так і цяпер лічацца "полькамі", хаця на самай справе яны каронныя беларускі. Такіх гвалтоўна паланізаваных і зрусіфікаваных у Беларусі тысячы. Калі у 1983 годзе я у сваіх пісьмах у ЦК КПСС раскрытыкаваў палітыку КПСС, западрабаваў каб у Беларусі дзяржаўнай мовай была беларуская мова і каб на ёй вялося выкладанне у школах і навучальных установах і прама сказаў, што Саветскі Саюз ідзе к краху, мяне цягалі у КДБ, загналі у "псіхушку", выгналі з Мінскага медыцынскага Інстытута, гдзе я 36 гадоў адпрацаваў і прайшоў шлях ад студэнта да прафесара-загадчыка кафедрай, затравілі дочку, якая заканчвала Інстытут, жонка вымушана была датэрмінова пакінуць пасаду настаўніцы, недапрацаваўшы да пенсіі 3-я гады, затравілі сына у часці, гдзе ён служыў кадравым афіцэрам і ад палітычнай траўмі, безіхходнасці запіў і на канец пагіб. Вот такі быў лёс беларусаў, нашай мовы, культуры, эканомікі. Такі ён і цяпер. Кожнае стагоддзе, пачынаючы з XIX ідула ад чверці да паловы беларускага народа. Край разбураўся, руйнаваўся, грабіўся і усе твёрдылі нам, што нас "вызваліаць".

Бяда вялікая у тым яшчэ, што зрусіфікаваны, паланізаваны, адурманены чужой ідэалогіяй бывае падчас кужэй ворага, як кажуць у Беларусі, татарына. Дзякуй Богу, нашым кіраўнікам РБ не прыйшлося баронца за яе незалежнасць ~~са абрацамі~~ у руках, гнаіцца у турмах, канцлагерах, турмах, цярэць здзек у псіхушках камуністычных фашыстаў.

Я за Вас Александр Рыгоравіч галасаваў у надзеі, што вы малады, энергічны, адукаваны і з каронных беларусаў дзеяч нашай дзяржавы, добра ведаючы пакутлівы лёс свайго народа, возьміце яго ~~ісе~~ у свае рукі і зробіце усё для адраджэння нашай беларускай нацыі: яе мовы, культуры, эканомікі, каб і мы занялі сваё гожае месца у сусвеце.

Нажаль, гэтага не здарылася.

Родная беларуская мова, адна і з развітых у свеце, аплёвана, зневажана, агаворана на карысць чужаземнай. Закон аб дзяржаўнасці беларускай мовы сабатаўца, разгарнулася нахабная русіфікацыя і паланізацыя беларускай нацыі, замест таго каб зрусіфікаваных і паланізаваных беларусаў вярнуць у сунолку свайго беларускага этнаса.

Камунафашыстская, агалцелая расейская нацыянал-шавевістская рэакцыя, зграі чорных палкоўнікаў і усе, каму наплеваць на нашы суверенітэт незалежнасць, мову культуру, эканоміку, гістарычныя сімвалы павялі у наступ на нашу шматпакутную нацыю. Ідзе наступ на незалежныя друк і выдавецтвы. На-дняк антыбеларускія варожыя сілы закрылі газету "Народная воля", пільнаўшы у твар сотням тысяч яе падпісчыкаў. У Беларускага выдавецтваўскага таварыства "Хатка" забрана ліцэнзія на ажыццяўленне выдавецкай дзейнасці. Із-за гэтага "Пагоня" усяроўна застаецца у сэрцы еўрапейскай дзейнасці.

нацыянальна свядомых беларусаў, як і гістарычны бела-чырвона-белы сцяг. Запраўдную гісторыю немагчыма забараніць, як нельга навязаць народу абсурдную камуністычную ідэалогію – фашыстскую на свайму месце, бо правадзіць у жыццё яе можна толькі шляхам тэрора. Гэтаму вучыць і вопыт Савецкага Саюза. Усе фашыстскія рэжымы раней ці пазней падаюць, а Імперыі распадаюцца.

Пакуль у беларускай нацыі не будзе падняты нацыянальны дух, не будзе паднята і наша эканоміка. Кожны беларус павінен адчуць сябе гаспадаром свайго уласнага дома і стаць эканамічна незалежным, свабодным, ад дзяржаўных чыноўнікаў-феадалаў. Усё трэба пачынаць з прыдання беларускай мове на справе, фактычна, аднальковага статуса з пануючай тут былых заваёўнікаў, акупантаў і каланізатараў – рускай мовай, а потым і поўнага яе выдалення із дзяржаўнага карыстання, ужытку. Усе беларускія дзеці павінны вучыцца, пачынаючы ад садзікаў і да акадэміі і ўніверсітэтаў, у абавязковым парадку, незалежна ад таго хочаць ці не хочаць зрусіфікавання, нацыянальна несвядомыя бацькі. Аб адраджэнні і лёсе сваёй нацыі заўсёды і усюды клапацілася дзяржава. У нацыянальнай беларускай школе павінны мець права вучыцца і дзеці нацыянальных меншасцяў, па свайму жаданню. Яны могуць мець і свае нацыянальныя школы, як гэта прынята ў вусіх дэмакратычных дзяржавах. За нацыянальную гожаць, свядомасць трэба наўстанна, энэргічна самой дзяржаве весці растлумачальную працу, а ў нас дзяржава ад гэтай адказнай, неабходнай і тонкай працы самаўкланілася. На запраўдных беларускіх патрыётаў учыняецца ганенне. Трэба пераканаўча даказаць беларусам, што ў любога народа галоўнае багацце ў яго уласнай галаве, а не ў недрах чужой дзяржавы.

Каб Беларусь не ператваралася ў Карабах, Чачню, Прыднястроўе, Сумга-Іт, Абхазію граніца наша з Расеяй павінна быць не празрыстай, а шчыльнай. Па дадзеным прэсы, ужо Беларусь засялілі 300 тысяч чужынцаў. Яны пранікаюць тоўпамі і ў адзіночку і нярэдка занімаюцца ў нас крмінальнымі справамі. Усіх чужынцаў із Беларусі неабходна выдварыць. Аб іх павінны заботіцца іх жа ўрады, а не наш урад і мы беларусы. Усе нашы граніцы і мытні ў стане абараніць самі беларусы. Прыбалты, напрыклад, неяк жа спраўляюцца з гэтымі абавязкамі, а яны ж не багацейшыя за нас, але і не дурнейшыя.

Усе Указы, Законы спачатку трэба дасканала звяртаць з Канстытуцыяй, каб яны потым не аказваліся ў Канстытуцыйным судзе, а потым выдаваць. З Канстытуцыяй і Законамі усім трэба быць у згодзе, а сабліва кіраўнікам дзяржавы. Дапушчэння памылкі трэба карэктна, без амбіцый выпраўляць.

Як вядома фашыстскі камуністычны рэжым трымаўся на дзікім, бандыцкім абкраданні дзяржавай грамадзян (продразверстка, непасільныя налогі, падаткі, займы, мізерныя заробкі, пенсіі, прысваенне 6% з укладаў і, накінец поўнае аграбленне іх із ашчадных банкаў. У мяне асабіста прапала 10 тысяч рублёў (на 1.01.1991г.), якія мы з жонкай-настаўніцай сабралі на чорны дзень, старасць, апошні рытуал. Не вярнушы гэтыя грошы укладчыкам узноў, цяпер ужо Прэзідэнтам іздаюцца Указы, грабячыя жабрацкія пенсіі і заробкі (падработкі) пенсіянераў. Вот Вам наглядны прыклад.

У мяне пенсіянера са стажам працы больш 45 гадоў, доктара медыцынскіх навук, прафесара пенсія за кастрычнік месяц была 471 рублёў у жанкі – 444 рублёў. Палавіна жончынай пенсіі цяпер ідзе на аплату камунальных паслуг, а другая – на лекі, якія каштуюць нават за 100 тысяч. Такім чынам, на дваіх застаецца мая пенсія: па 235 тысяч на чалавека. Гэта ж горш за жабрацкае існаванне. Добра калі ёсць магчымасць і пазваляе здароўе падработаць, а калі не? – прападай. Ну, і такое пытанне, а чаму ў прафесараў, дактароў навук пенсія такая ж, як у не кваліфікаваных ці мала кваліфікаваных спецыялістаў і у некалькі раз меншая, чым, напрыклад, у не ваеваўшых палкоўнікаў, генералаў, якія прапілі, разакраілі, разтранжырылі і прывялі к краху Савецкі Саюз. У той час як працай і розуман дактароў навук і прафесараў вырошчывалі хлеб, спасалі людзей ад смерці, рабілі машыны, апараты, прыборы каб лепш было

жыць. Ні адзін прафесар менш не даў дзяржаве, людзям, карысці, чым самі лепшы генерал. Ды ў Беларусі дактароў наук, прафесароў-пенсіянераў набярэцца не больш парэ сот. Вось такая ў нас сацыяльная справядлівасць і абароненнасць. І нацыянальную, і палітычную і сацыяльную коўдру цягнуць на сябе генералы і палкоўнікі, пераважна Із чужой краіны, якіх яна і павінна была б утрымліваць.

Дабрабыт грамадзян Беларусі будзе залежыць ад стану ў сельскай гаспадаркі - гэта праблема № 1. Тут да гэтага часу пануе дзяржаўнае рабства і пакуль яно не будзе ліквідавана, сельская гаспадарка будзе ў цяжкім занепадзе, а беларуская нацыя будзе ў занепадзе, выміраць будзе. Карысць ад сельскай гаспадаркі вымяраецца не памерамі плошчаў угоддзяў, а заінтэрасаваннасцю сялян іна ў сваёй працы, карысці ад яе. Саўгасы і калгасы - гэта своеасаблівыя сельскагаспадарчыя канцлагеры. Тут, як нігдзе трэба неадкладныя рэформы.

Прамысловасць можа выйсці Із крызіса толькі пасля раздзяржаўлення і прыватызацыі. Інакш крах яе немінучы. Але калі будзе прамавужана - ужо нічога не паможа.

Беларусі непатрэбна сталіца на 2 мільёны жыхароў. Тым больш, што беларусу прыжыцца ў ёй урудна. А вот іназемцы тут уладковываюцца без асаблівых цяжкасцяў і пранікаюць у вусе сферы жыцця, уключаючы вышэйшыя органы ўлады. Рэдукцыя сталіцы - праблема актуальная. Неабходны такія сацыяльна-эканамічныя захавы, каб частка насельніцтва перабралася ў сельскую мясцовасць і уцілася ў сельскую гаспадарку.

Што датычыць "волі народа", выказан^а на рэферэндуме, выбарах. Як вядома падчас камуністычнага фашызму ў Савецкім Саюзе за кандыдатаў "блока камуністаў і беспартыйных" заўсёды галасавала не менш 99% выбаршчыкаў, а галасавалі амаль усе маўчыя права голаса. І вот да галасаваліся, што наступіў крах Савецкага Саюза. На гэты конт нямецкі паэт, драматург і мысляр Фрыдрых Шилер у сваёй драме "Дзімітрый" сказаў вот што:

"А што такое большасць? Гэта усё лухта.
Заўсёды розум мела толькі меншасць.
Хіба агульнае дабро, таго турбуе,
У каго няма нічога? Ці жабрак
Свабоду альбо выбар мае? Ён павінен
Уладару, што яму плаціць, голас свой
Заўсёды прадаваць, каб хлеб ды боты мець.
Не трэба галасы лічыць - узважываць трэба;
Не выжыве дзяржава тая доўга,
Дзе большасць неразумная перамагае!"

На гэтым я заканчываю свой ліст, напісаць які Вам пабудзіла трывога за лёс сваёй Бацькаўшчыны, Дзяржавы, Рэспублікі Беларусь.

Жадаю Вам поспеху ў Вашай труднай працы
і добрага здароўя.

Жыве Беларусь.

Мінск. 15.X.1995г.